

vidt muligt, kan tilfredsstilles, bør der i alle tre Riger aabnes Udgang for Enhver til at erholde Guldamynter udprægede for indleveret Guld uden herfor at erlægge anden Slagkat end en moderat Myntningsafgift, som bør være den samme i alle tre Riger, og som vi foreslaa fastsat til $\frac{1}{4}$ pCt. af det udmyntede Beløbs Værdi, hvorved Myntningsomkostningerne kunne ventes i Reglen at ville blive erstattede. At denne Udgang kun staar aaben, for saa vidt vedkommende Myntværksted ikke er beskæftiget for Statskassernes eller Hovedbankernes Regning, og at der med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Finhed og øvrige Egenskaber bør fastsættes visse Bilkkaar, er en Selvfølge, men Bestemmelsen af disse Bilkkaar kan godt overlades til senere Overenskomst imellem Regjeringerne, da den neppe i de første Aar vil finde nogen Anvendelse, eftersom Myntværkstederne i disse ville være fuldt beskæftigede for Regjeringerne og Hovedbankerne.

Udmyntningen af Skillemynt bør derimod selvfølgelig alene kunne ske for Statskassernes Regning, og Myntværkstederne bør i alle tre Riger vedblive at staa under Regjeringernes umiddelbare Bestyrelse og hverken bortforpagtes eller paa anden Maade overdrages til Andre, hvilket jo ikke vil forhindre, at det ene Riges Myntværksted for en Tid kan arbejde for de andre Rigers Finantsers Regning. Disse Bestemmelser anse vi nødvendige, for at den gjensidige Tillid til Myntningen i Rigerne uvækket kan vedligeholdes. I samme Hensigt foreslaa vi ogsaa, at Finantsbestyrelserne i de tre Riger skulle oversende hverandre Exemplarer af alle de Mynter, som udpræges, at der fra Tid til anden i hvert af Rigerne skal foretages en Prøve af de i de andre Riger udprægede Mynter, og gjensidig Meddelelse gjøres om de Udsættelser, hvortil saadanne Prøver maatte give Anledning, og at der saavel skal finde gjensidig Meddelelse Sted af alle, Myntforholdene vedkommende Love, Anordninger og øvrige Bestemmelser, som afgives en aarlig Beretning om de i Aarets Løb foretagne Udpræginger af nye Mynter og om Inddragelser og Indsmeltninger af gamle.

Da det er tænkeligt, at der med Hensyn til de i Artikel 11 ommeldte Forpligtelser kunde opstaa Meningsforskjel mellem Finantsbestyrelserne i to af Rigerne, kunde det for saadant Tilfælde maasse findes onskeligt at have en udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes Meningsforskjellen kunde afgjøres. Der har derfor ogsaa i Kommissionen været fremsat Forslag til, at saadan Meningsulighed, ligesom Uoverensstemmelse i Anledning af de i Artikel 13 ommeldte Udsættelser, skulde afgjøres af Finantsbestyrelsen i det tredie Rige. Men Kommissionen har dog troet ikke udtrykkelig at burde stille noget Forslag i den Retning, idet vi antage, at en saadan Tvist som den omspurgte, ogsaa uden en saadan Bestemmelse, let vil finde sin Afgjørelse ved Forhandling imellem de høie Regjeringer.

At vi have tilføjet et Forslag om, at de i hvert Riges Lovgivning fastsatte Bestemmelser angaaende Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til Rigets Mynt, efterat en Overenskomst af den her omhandlede Beskaffenhed er afsluttet, skulle finde Anvendelse paa den i Genhold til Overenskomsten prægede Mynt, behøver formentlig ingen videre Retfærdiggjørelse.

Til Artiklerne 16 og 17.

Et meget vigtigt Spørgsmaal vil det for alle Rigerne være, hvorledes Overgangen til det nye Myntsystem skal finde Sted. De fleste af de med denne Overgang forbundne Foranstaltninger ville dog være af den Beskaffenhed, at der om dem ikke bør træffes nogen Overenskomst mellem Regjeringerne, idet de godt kunne være, tildels maasse endog helst bør være, noget forskellige i de forskellige Riger, naar Overgangen i alle skal finde Sted paa heldigste Maade. Kommissionen har derfor ikke beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og har kun fremdraget et Par Punkter, hvis ensartede Løsning er i fælles Interesse. Dette gjælder saaledes indtil en vis Grad om Tiden, paa hvilken Overgangen til det nye Myntsystem skal finde Sted. Vel er det ikke strengt nødvendigt, at dette Tidspunkt i alle tre Riger